

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa W. K. i D. K.

przeciwko M. S.

o zapłatę,

oraz z powództwa wzajemnego M. S.

przeciwko W. K. i D. K.

o zapłatę

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 maja 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów - pozwanych wzajemnych W. K. i D. K.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 19 czerwca 2020 r., sygn. akt I AGa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądza od powodów - pozwanych wzajemnych na rzecz
pożwanego - powoda wzajemnego kwotę 2700 (dwa tysiące
siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga

kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie skarga kasacyjna została odrzucona w stosunku do D. K. (k. 547-549 akt głównych). Skarga kasacyjna W.K. odrzucona w zakresie powództwa wzajemnego (k. 570 akt głównych). W pozostałym zakresie, w jakim skarga kasacyjna została skutecznie wniesiona do Sądu Najwyższego, brak jest przesłanek, które uzasadniałyby jej przyjęcie do rozpoznania. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty wyłącznie na jej oczywistej zasadności. Równocześnie, przesłanka ta została uzasadniona przez odwołanie się do ogólnej zasadności zarzutów sformułowanych w ramach podstaw kasacyjnych. Taka argumentacja nie wystarcza jednak jeszcze do wykazania, by orzeczenie w sprawie było dotknięte oczywistą i poważną wadą, która odpowiadałaby przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. w rozumieniu utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Innymi słowy, sama (ewentualna) zasadność poszczególnych zarzutów skargi kasacyjnej nie przesądza jeszcze o jej oczywistej zasadności w tym rozumieniu. Równocześnie na tle sprawy trudno doszukać się także istotnych problemów interpretacyjnych, które odpowiadałyby przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Kwestie podniesione w skardze kasacyjnej mają w przeważającej mierze charakter sytuacyjny i trudno doszukać się na ich tle wyraźnego interesu publicznego, który przemawiałby za rozpoznaniem skargi.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.